

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

ปริญญาานิพนธ์

ของ

จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2550

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

ปริญญาานิพนธ์

ของ

จิตรัตตา รัตนธีวัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ และอาจารย์ธงชาติ พูเจริญ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการสอบ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม รวมทั้ง รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ และดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษาแนะนำตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจนสามารถดำเนินการทำปริญญา นิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิงสวรรค์ สุฉันทบุตร อาจารย์วณิช นิรันทรานนท์ อาจารย์จุไรรัตน์ สมสุข และอาจารย์สัมพันธ์ พันธิโยธี ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดี จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ที่อนุเคราะห์สถานที่เรียนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่น ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจในการทำปริญญาานิพนธ์ตลอดมา และสมาคมกีฬาสมัครเล่น แห่งประเทศไทย ชมรมกีฬาสมัครเล่นทุกชมรมทั่วประเทศที่ไม่ได้เอ่ยนาม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ที่กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ข้อมูลในการจัดทำปริญญาานิพนธ์

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อทองพูน รัตนาวีวัฒน์ คุณแม่สววย รัตนาวีวัฒน์ คุณแม่มุล รัตนาวีวัฒน์ นายดอกรัก รัตนาวีวัฒน์ นายยอดชาย รัตนาวีวัฒน์ นางสาวรุ่งนภา รัตนาวีวัฒน์ และอาจารย์ชาติรี อิมแก้ว ตลอดทั้งครอบครัว ซึ่งเป็นผู้มีพระคุณ และให้กำลังใจ อย่างดียิ่งในการศึกษามาโดยตลอด คุณประโยชน์จากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ทุกท่าน ที่มีพระคุณช่วยเหลือสนับสนุนจนทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

จิตรัตดา รัตนาวีวัฒน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
ตัวแปรที่ศึกษา	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของแรงจูงใจ	5
ความสำคัญของแรงจูงใจ	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ	7
ประเภทของแรงจูงใจ.....	7
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	12
แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา	14
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	14
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	16
ประวัติความเป็นมากีฬามวยปล้ำ	18
รายละเอียดการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
งานวิจัยในต่างประเทศ	22
งานวิจัยในประเทศ	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
บทย่อ	56
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	60
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก	67
ภาคผนวก ข	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	76

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
2	ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 242).....	38
3	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 242).....	39
4	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพลานามัย (N = 242)	40
5	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และ ผลประโยชน์ (N = 242).....	41
6	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและ ความก้าวหน้า (N = 242).....	42
7	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำแนกตามเพศ (N = 242).....	43
8	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพลานามัย จำแนกตามเพศ (N = 242).....	44
9	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และ ผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ (N = 242).....	45

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทางด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า จำแนกตามเพศ (N = 242).....	46
11	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง.....	47
12	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทางด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำแนกตามระดับอายุ (N = 242).....	48
13	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพลานามัย จำแนกตามระดับอายุ (N = 242).....	49
14	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทางด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามระดับอายุ (N = 242).....	50
15	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทางด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า จำแนกตามระดับอายุ (N = 242).....	51
16	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามระดับอายุ.....	52
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามอายุ...	53

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

บทคัดย่อ

ของ

จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2550

จิตรัตตา รัตนาวีวัฒน์. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์, อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน ชายจำนวน 142 คน หญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพละนาามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในภาพรวม ของการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย แยกตามตัวแปร เพศ และอายุ ปรากฏผลดังนี้

2.1 แยกตามเพศ ทางด้านพบว่า แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพละนาามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า, เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.22, 3.90 และ 4.05 ตามลำดับ และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 4.19, 3.80 และ 3.99 ตามลำดับ

2.2 แยกตามระดับอายุ ทางด้านพบว่า แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า อายุต่ำกว่า 12 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90, 4.25, 3.89 และ 4.06 ตามลำดับ อายุ 12-18 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.91, 4.20, 3.86 และ 4.02 ตามลำดับ และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.20, 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬา

มวยปล้ำในประเทศไทย

3.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬามวยปล้ำที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบระหว่างอายุ นักกีฬามวยปล้ำที่มีระดับอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY WRESTLING OF WRESTLERS IN THAILAND

AN ABSTRACT

BY

JITRATDA RATTANATEEWAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 2007

Jitratda Rattanateewat. (2550). *Motivation for Selecting to Play Wrestling of Wrestlers in Thailand*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Mr. Thongchat Phucharoen.

The purposes of this research were to study and compare the motivation for selecting to play wrestling of wrestlers in Thailand. 242 wrestlers, 142 males and 100 females, were selected by using simple random sampling to be the subjects for this research. The questionnaire created by the researcher which having 0.91 of reliability level was used for this research. The questionnaire consisted of 4 motivation aspects which were (1) Love, skillful and interest (2) Health and hygienic (3) Income and benefit (4) Honor, fame and progress. The data were then analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and Scheffe's pair test.

The results were as follows:

1. The overall motivation for selecting to play wrestling of wrestlers in Thailand in the aspects of Love, skillful and interest; Health and hygienic; Income and benefit; Honor, fame and progress; were in much level.

2. The motivation for selecting to play wrestling of wrestlers in Thailand classifying by variables of sex and age were as follows.

2.1 Classified by sex, it was found that motivation in the aspects of Love, skillful and interest; Health and hygienic; Income and benefit; and Honor, fame and progress; the means for men were 4.00, 4.22, 3.90 and 4.05 consecutively. And the means for women were 3.81, 4.19, 3.80 and 3.99 consecutively.

2.2 Classified by age, it was found that motivation in the aspects of Love, skillful and interest; Health and hygienic; Income and benefit; and Honor, fame and progress; the means for under 12 year old wrestlers were 3.90, 4.25, 3.89 and 4.06 consecutively. The means for 12-18 year old wrestlers were 3.91, 4.20, 3.86 and 4.02 consecutively. The means for over 18 year old wrestlers were 3.96, 4.20, 3.83 and 4.01 consecutively.

3. Means Comparison of motivation for selecting to play wrestling of wrestlers in Thailand.

3.1 Comparing between sexes, it was found that there were no difference of their motivation. But when considered in the aspects of motivation, it was found that the wrestlers with different sex had significantly different at .05 for motivation in the aspects of Love, skillful and interest.

3.2 Comparing between ages, the wrestlers with different ages had no difference of motivation for selecting to play wrestling.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มวยปล้ำก็เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีมานานแล้วในอดีต ได้รับความนิยมนานในบุคคลหลายอาชีพเพราะเป็นกีฬาที่ช่วยพัฒนาความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจ มวยปล้ำเป็นกีฬาที่ได้รับการบรรจุให้มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกเมื่อปี 1896 กีฬามวยปล้ำช่วยสร้างความแข็งแกร่งกล้าหาญ อดทน และช่วยพัฒนาร่างกายด้านต่าง ๆ รวมทั้งการเคลื่อนไหวที่สวยงาม และการปล้ำรูปแบบต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ในการแข่งขันเพื่อชัยชนะที่งดงาม การเป็นนักมวยปล้ำที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความตั้งใจจริงของนักกีฬา รวมทั้งต้องมีแรงเสริมให้ให้นักกีฬาขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม นักมวยปล้ำที่สามารถเป็นตัวแทนทีมชาติ ชนะเลิศภาคพื้นทวีป ชนะเลิศของโลกและกีฬาโอลิมปิก และสร้างชื่อเสียงจนได้รับการยกย่องให้เป็นวีรบุรุษ วีรสตรีของชาติ ย่อมได้รับการสรรเสริญและได้รับรางวัลเป็นแรงเสริม อย่างไรก็ตามการฝึกกีฬามวยปล้ำนั้นแม้ว่าทุกคนจะไม่สามารถแข่งขันชนะ และได้เหรียญทองทุกคน แต่การฝึกกีฬามวยปล้ำก็ยังช่วยเสริมประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายได้เป็นอย่างดี รวมทั้งยังได้ความรู้ และอุปนิสัยที่มีวินัย และความอดทน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมากในการดำเนินชีวิต (สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา. 2543: 1-2)

ปัจจุบันกีฬามวยปล้ำยังเป็นที่ยอดนิยมในต่างประเทศ แต่กีฬามวยปล้ำในประเทศไทยกลับได้รับความนิยมน้อย ทั้ง ๆ ที่มวยปล้ำเป็นกีฬาต่อสู้ที่แสดงถึงความแข็งแรงสมบูรณ์ในด้านต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งยังเป็นกีฬาที่แข่งขันเป็นรุ่นน้ำหนักเหมือนกีฬาต่อสู้ชนิดอื่น ๆ ทำให้คนไทยที่มีน้ำหนักน้อย ๆ มีโอกาสเท่าเทียมกับนักกีฬาจากทุกประเทศ นอกจากนั้นยังเป็นกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในกีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย และ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ยิ่งกว่านั้นกีฬามวยปล้ำยังได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่าง ๆ เช่น สถาบันการพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา เป็นต้น

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจ ในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย เพื่อแสวงหาข้อค้นพบว่าแรงจูงใจด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า และด้านอื่น ๆ ว่าด้านใดที่เป็นองค์ประกอบ หรือแนวทางที่สำคัญที่จะส่งผล กระตุ้น และชักจูงให้นักกีฬาสนใจ และเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ซึ่งครู ผู้ฝึกสอน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางใน

การจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อม และมีความเหมาะสม เลือกเล่นกีฬามวยปล้ำให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการบริหาร และพัฒนาการกีฬามวยปล้ำสามารถไปใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วงการมวยปล้ำ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามเพศ และระดับอายุ ในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย และเป็นแนวทางให้แก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬามวยปล้ำต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำนวน 627 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 370 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 257 คน (สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303 ; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 142 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1.1 ชาย
 - 1.1.2 หญิง

1.2 ระดับอายุในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ โดยแยกเป็น 3 ระดับ คือ

1.2.1 อายุต่ำกว่า 12 ปี

1.2.2 อายุ 12 – 18 ปี

1.2.3 อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ** หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักกีฬามีความสนใจมีความต้องการที่จะเข้ามาเป็นนักกีฬามวยปล้ำและเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

2. **นักกีฬามวยปล้ำ** หมายถึง นักกีฬามวยปล้ำที่เลือกเล่นกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ประกอบด้วยนักกีฬาอายุต่ำกว่า 12 ปี, อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป

3. **นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย** หมายถึง นักกีฬามวยปล้ำที่กระจายกันอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ 16 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดชลบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดแพร่ จังหวัดตรัง จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดยะลา จังหวัดสุโขทัย จังหวัดน่าน จังหวัดพิษณุโลก และกรุงเทพมหานคร

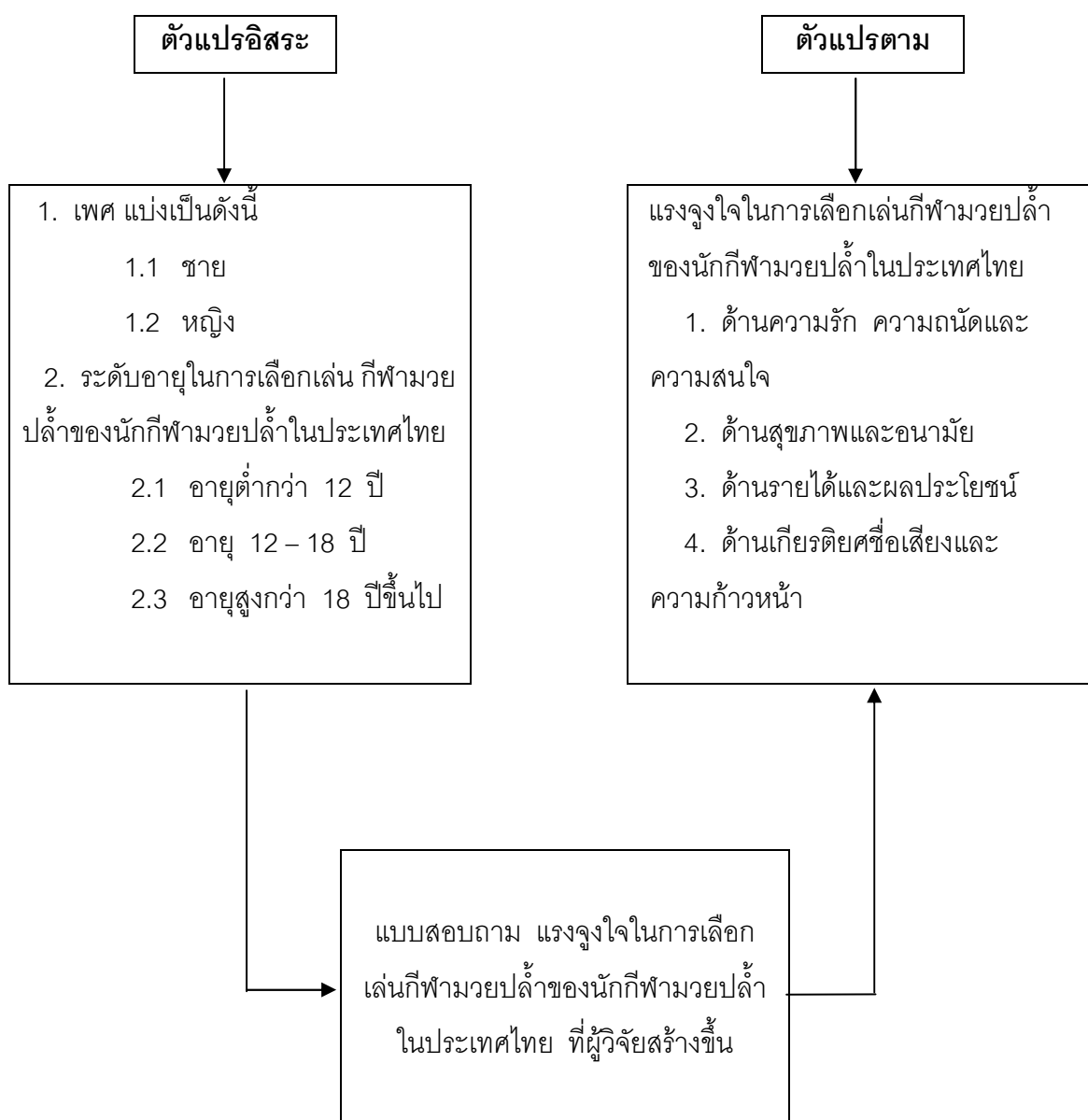
4. **ระดับอายุในการเลือกเล่น** หมายถึง ระดับอายุ ดังนี้

4.1 อายุต่ำกว่า 12 ปี

4.2 อายุ 12 – 18 ปี

4.3 อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักกีฬาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำแตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่มีระดับอายุต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬา
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. ประวัติความเป็นมากีฬามวยปล้ำ
10. รายละเอียดการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 11.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน คือ คำว่า มูเวรี (Movere) หมายความว่า การเคลื่อนที่ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

โสภา ชูพิกุลชัย (2529 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้เกิดความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

อารี พันธุ์มณี (2534 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนสภาวะขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้เป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

อร่าม ตั้งใจ (2539 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า คือ สิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่อยากเล่น พอที่จะเล่นได้ ทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่า เป็นการกระตุ้น หรือเร้าเพื่อช่วยให้การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งเกิดจากความต้องการของผู้กระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าจากภายนอก

มอร์เรย์ (Murry. 1964) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายใน ซึ่งกระตุ้นหรือนำทาง หรือเป็นตัวรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้แล้วเราจะอนุมานเกี่ยวกับแรงจูงใจได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมา

เบิร์ด; และคลิป (Bird; & Cripe. 1986) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดการกระทำที่เพียรพยายามอย่างมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นขบวนการซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

ปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลาย ๆ คำเพื่อนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามทีกล่าวมานี้เป็นคำที่มากระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

ความสำคัญของแรงจูงใจ

การจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรมอย่างหนึ่งซึ่งช่วยอธิบายขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น การจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ (พนมไพร ไชยรงค์. 2542 : 138 – 139)

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่จะแสดงพฤติกรรมเมื่อกระหายน้ำมาก เราจะเดินอย่างรวดเร็ว หรือวิ่งเพื่อเสาะแสวงหาน้ำ แก่ความกระหาย แต่ถ้าเราไม่กระหายหรือกระหายเพียงเล็กน้อย เราอาจจะเดินช้า ๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน
2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อเราหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่นเดินไปร้านข้าวแกงฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอย่างไรดี เพราะมี

ทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิวการได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้นคือจะใช้ความอดทนหรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อเราหิวเราจะเข้าครัวค้นหาของรับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรรับประทานได้ เราก็จะออกไปนอกบ้านเพื่อซื้อของรับประทาน ถ้าร้านแรกไปถึงปิดร้าน แต่ความหิวเรายังอยู่ เราก็จะหาร้านอื่น ๆ ต่อไปอีก อาจจะเป็นร้านที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะได้อาหารรับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงตามไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการจูงใจ จะต้องมึลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ให้พลังแก่พฤติกรรมที่มีเป้าหมายและมีความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎีเพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมด ดังทฤษฎีแรงจูงใจต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจนอกจะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันแล้ว แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดมุ่งหมาย อีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้สนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

สุชา จันทรโสม (2527 : 101 - 102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัด

ระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของเรา คือ จากความมาน้อยของการกระทำ การเลือกทำ และการโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยให้เราทางด้านจิตใจจะทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตัวเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self - Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไปต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94 – 114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีความตั้งใจมั่นคงหรืออ่อนแอ
2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้
3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง มีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก
4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว
5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลวจะทำให้มองโลกในทางบวก บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้ จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับและควบคุมสิ่งแวดล้อม
6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ในงานสำเร็จ
7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และการขับถ่าย
2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น
3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน และผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น
 - 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)
 - 2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives)
 - 3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives)
 - 4) แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives)

1. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)** เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วงจากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็ก มาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. **แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ** (Affiliation Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัว ที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ช่มชู้ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมา จะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมาก ๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่มีความละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
6. แสดงออกถึงให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

3. **แรงจูงใจใฝ่อำนาจ** (Power Motivation) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความ ต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ด้อยต่ำไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยิ่งมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และแนวโน้มให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่เหนือผู้อื่น
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น

7. หลีกเลี่ยงการแสดงอารมณ์อ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. **แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motivation)** เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทางเพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กโดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่จนมากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเย็บตีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ชุนเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการโต้ตอบโดยตรงแต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้เนื้อเชื่อใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำมีผู้ควบคุมหากกระทำได้ดังนี้ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กก็จะลดลง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

ฮารี พันธมณี (2534 : 192 - 196) กล่าวว่า แรงจูงใจที่มีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรม ต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างจากคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดัน ทำให้เกิดความเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการแสดงพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เมื่อมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดความ

วิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ แตกต่างกันไปเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสภาพการที่ดีขึ้น การแข่งขันลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าบุคคลอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง ให้ตนชนะผู้อื่น

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย คือ การที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้ง แม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายวิชาว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับการชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวัง หรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือ

ถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา

พระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬาอย่างสูง นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิดเกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่น การเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี

แล้วยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น

มีนักวิจัยบางท่านได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาคือสิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2529 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าในการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมกับนักกีฬาในความสามารถที่ทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ ของผู้ฝึกเป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความเป็นสนุกสนาน มีความท้าทาย และสถานการณ์ฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความฮึกเหิมในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง โดยใช้วิธี การนั่งสมาธิหรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกสอนควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้ความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม

7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้รู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อม ที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นเดียนี่เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาญชัย โปธิ์คลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมเปียนต่าง ๆ ทั้งหมด อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็พลังที่ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมเปียนจะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนักนั้นคือความปรารถนา

ที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ประวัติความเป็นมากีฬามวยปล้ำ

มวยปล้ำก็เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีมานานแล้วในอดีต ได้รับความนิยมมากในบุคคลหลายอาชีพเพราะเป็นกีฬาที่ช่วยพัฒนาความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจ มวยปล้ำเป็นกีฬาที่ได้รับการบรรจุให้มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกเมื่อปี 1896 กีฬามวยปล้ำจะทำให้เกิดความแข็งแรง กล้าหาญ ทนทาน และช่วยพัฒนาร่างกายในทุกกระบวน นักกีฬามวยปล้ำที่จัดว่าแข็งแรงที่สุด คือ อเล็กซานเดอร์ เมเวดีฟ (Alexander Medvediv) เป็นแชมป์โอลิมปิก 3 ครั้ง เป็นแชมป์โลก 7 ครั้ง ได้ให้คำจำกัดความของกีฬามวยปล้ำไว้ว่า “ การจะเป็นนักกีฬามวยปล้ำจะต้องมีความแข็งแรงในการยกน้ำหนัก คล่องแคล่วในกายกรรม ทนทานในการวิ่ง และมีกลยุทธ์ในหัวใจของผู้เล่น ” การเคลื่อนไหวที่สวยงามและการปล้ำรูปแบบต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจากการแข่งขันอันจะนำไปสู่ชัยชนะอย่างงดงาม แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความตั้งใจจริงของนักกีฬา รวมทั้งต้องมีแรงเสริมเพื่อให้นักกีฬาดังใจ ขยันหมั่นฝึกซ้อมกีฬาประเภทนั้น ๆ และถ้าหวังว่าจะเป็นนักมวยปล้ำ และเป็นตัวแทนทีมชาติ ชนะเลิศภาคพื้นทวีป ชนะเลิศของโลกและกีฬาโอลิมปิก จะต้องอาศัยแรงจูงใจ และความพยายามอย่างสูง นักมวยปล้ำที่มีชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับให้เป็นผู้กล้าหาญของชาติย่อมได้รับการยกย่องและมีรางวัลเป็นแรงเสริม แต่ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นแชมป์ การฝึกกีฬามวยปล้ำก็จะช่วยเสริมในสิ่งที่ขาดหายไป ทำให้สามารถพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านร่างกาย ความรู้และอุปนิสัย ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมากในการดำเนินชีวิต “ การชนะตนเองแม้เพียงเล็กน้อย แต่ว่ามีคุณค่าใหญ่หลวง ”

มวยปล้ำทำให้เกิดการพัฒนาการของอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของมนุษย์อย่างรวดเร็วและทั่วทั้งหมดยกเว้นเสริมสร้างร่างกายรูปทรง ทำให้การเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างสวยงาม ทำให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ผลที่ได้จากการฝึกมวยปล้ำคือการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สรีระร่างกาย ความคิด นักมวยปล้ำหลายคนที่มีชื่อเสียงประสบความสำเร็จสูงสุดในวิถีทางชีวิตหลายด้านแต่ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตจะเกิดขึ้น ได้ต้องอาศัยความแข็งแรงผสมผสานกับความสามารถของตนเอง นักกีฬามวยปล้ำฝึกใหม่ที่ต้องการประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง ประการแรกจะต้องเริ่มฝึกกายบริหารเพื่อสร้างความแข็งแรง ความเร็ว และความทนทานซึ่งการฝึกทั้งหมดนี้จะเป็นการพัฒนาสมรรถภาพทาง

ร่างกายในทุก ๆ ส่วนแม้แต่เกมการเล่นของเด็ก ๆ ก็มีมีส่วนช่วยพัฒนาสมรรถภาพได้เช่นกัน การฝึกอย่างหนักจะได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด หากได้รับคำแนะนำจากผู้ฝึกสอนหรือครูผู้สอนพลศึกษา

โดยทั่วไปการเสริมสร้างความทนทานจะกระทำโดยวิ่ง สำหรับความแข็งแรงทนทานจะต้องฝึกโดยการปล้ำบนเบาะโดยการใช้เวลาที่มากกว่าเวลาแข่งขันทั้งนี้เพื่อให้มีพลังสำรอง ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงได้อย่างดียิ่ง ส่วนการฝึกเพื่อเสริมสร้างความทนทานจะต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน ถ้าต้องการฝึกนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันควรใช้ระยะเวลานั้นแต่กิจกรรมต้องเข้มข้นหรือหนัก (ลดจำนวนครั้งลงแต่เพิ่มความหนักให้มากขึ้น) การฝึกหนักจะต้องให้นักกีฬาได้พักผ่อนอย่างเต็มที่เพื่อการฟื้นตัว นอกจากนั้นต้องคำนึงถึงอาหารที่มีคุณค่า อุดมสมบูรณ์ไปด้วยวิตามิน ให้นักกีฬานอนหลับพักผ่อนให้มากขึ้นห้ามเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ยุติ และควรให้นักกีฬาได้เข้าชามาน้ำ และมีการนวดแบบนักกีฬา ทั้งนี้เพื่อเป็นการฟื้นตัวที่ดีที่สุดสำหรับนักมวยปล้ำ

ชัยชนะของนักมวยปล้ำสมัยใหม่ขึ้นอยู่กับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ การฝึกซ้อมอย่างหนักในช่วงของการเตรียมตัวและการคิดค้นท่าปล้ำให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของนักกีฬามวยปล้ำ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอน กีฬามวยปล้ำเป็นกีฬาที่ต้องการการรวบรวมพลัง ความตั้งใจที่แท้จริงและความสามารถในการใช้สมองมันเป็นการยากที่จะต้องต่อสู้ด้วยการป้องกันตนเองและรุกในเวลาเดียวกัน การหลอหล่อหรือการแกล้งให้เหมือนการหาจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ การอยู่ในความสงบทั้ง ๆ ที่กำลังอยู่ในอารมณ์ที่ตึงเครียด และการตัดสินใจที่จะล้มคู่ต่อสู้ นักมวยปล้ำควรจะเตรียมตัวในการแข่งขันอย่างเต็มที่และเตรียมพร้อมทั้งพลังกายและพลังใจ เขาไม่ควรกลัว อีกทั้งไม่ควรคาดหวังอะไรจากคู่ต่อสู้ (สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา. 2543: 1-17)

รายละเอียดการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ

การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่น อายุ และน้ำหนักต่าง ๆ

1. รุ่นอายุที่แข่งขันมีดังต่อไปนี้

1.1 ระดับนักเรียน อายุ 14 – 15 ปี (สำหรับนักเรียนที่มีอายุ 13 ปี ต้องมีใบรับรองแพทย์และใบอนุญาตจากพ่อแม่)

1.2 ระดับนักเรียน อายุ 16 – 17 ปี (สำหรับนักเรียนที่มีอายุ 15 ปี ต้องมีใบรับรองแพทย์และใบอนุญาตจากพ่อแม่)

1.3 ระดับเยาวชน อายุ 18 – 20 ปี (สำหรับนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี ต้องมีใบรับรองแพทย์และใบอนุญาตจากพ่อแม่)

1.4 รุ่นทั่วไป อายุ 20 ปีขึ้นไป

นักกีฬาในระดับเยาวชนจะได้รับอนุญาตให้ลงแข่งขันในรุ่นทั่วไปได้

อายุของผู้เข้าร่วมแข่งขันจะต้องมีการตรวจสอบทุกครั้งในการแข่งขันชิงชนะเลิศและจะต้องลงทะเบียนตรวจสอบก่อนทำการชั่งน้ำหนัก 6 ชั่วโมง ดังนั้นผู้ควบคุมทีมจะต้องเสนอเอกสารเพื่อเป็นหลักฐานต่อตัวแทนของสหพันธ์ (FILA) ดังต่อไปนี้

- 1) ใบอนุญาตของนักกีฬาในรอบปีนั้น ๆ
- 2) หนังสือเดินทางประเภทบุคคล หรือบัตรประจำตัว
- 3) ใบรับรองอายุของนักกีฬาให้ใช้แบบฟอร์มของสหพันธ์ (FILA) ซึ่งออกให้โดยนายกสมาคมมวยปล้ำและด้านบนกระดานที่ก็จะต้องมีชื่อของสมาคมฯ นั้น ๆ ปรากฏอยู่ด้วย

ในการแข่งขันระดับนานาชาติ นักกีฬาแต่ละชาติจะต้องแสดงหนังสือเดินทางหรือบัตรประจำตัวก่อนการชั่งน้ำหนัก นักกีฬาสามารถแข่งขันให้กับประเทศที่ได้ปรากฏอยู่ในหนังสือเดินทางเท่านั้น บางครั้งสหพันธ์ (FILA) อาจกำหนดรายละเอียดในใบอนุญาตผิดพลาดสมาคมฯ จะต้องแจ้งเพื่อจัดการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ๆ ทันที ให้อำนาจสหพันธ์ (FILA)

ในการถ่ายภาพยนตร์หรือถ่ายภาพเพื่อเผยแพร่ภาพประชาสัมพันธ์ การแข่งขันในครั้งนั้นหรือครั้งต่อ ๆ ไปได้ ถ้านักมวยปล้ำคนใดไม่ยอมให้ความร่วมมือ อาจถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันครั้งนั้น

2. รุ้่นน้ำหนักนักกีฬาชาย

รุ้่นนักเรียน (14-15) ปี	รุ้่นนักเรียน (16-17) ปี	รุ้่นเยาวชน (18-20) ปี	รุ้่นทั่วไป (20 ปีขึ้นไป)
1. 29-32 ก.ก.	1. 39-42 ก.ก.	1. 46-50 ก.ก.	1. 48-54 ก.ก.
2. 35 ก.ก.	2. 46 ก.ก.	2. 54 ก.ก.	2. 58 ก.ก.
3. 38 ก.ก.	3. 50 ก.ก.	3. 58 ก.ก.	3. 63 ก.ก.
4. 42 ก.ก.	4. 54 ก.ก.	4. 63 ก.ก.	4. 69 ก.ก.
5. 47 ก.ก.	5. 58 ก.ก.	5. 69 ก.ก.	5. 76 ก.ก.
6. 53 ก.ก.	6. 63 ก.ก.	6. 76 ก.ก.	6. 85 ก.ก.
7. 59 ก.ก.	7. 69 ก.ก.	7. 85 ก.ก.	7. 97 ก.ก.
8. 66 ก.ก.	8. 76 ก.ก.	8. 97 ก.ก.	8. 97-130 ก.ก.
9. 73 ก.ก.	9. 85 ก.ก.	9. 97-130 ก.ก.	
10. 73-85 ก.ก.	10. 85-100 ก.ก.	-	

การชั่งน้ำหนักอย่างเป็นทางการ ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะต้องชั่งน้ำหนักเพื่อลงแข่งขันในรุ้่นที่ตนเองมีน้ำหนักอยู่ได้เพียงรุ้่นเดียวเท่านั้น สำหรับรุ้่นทั่วไป ผู้เข้าแข่งขันสามารถเลื่อนไปเล่นรุ้่นน้ำหนักที่สูงกว่าได้หนึ่งรุ้่น ยกเว้นรุ้่นเฮฟวีเวท ผู้เข้าแข่งขันต้องมีน้ำหนักมากกว่า 97 กิโลกรัม

3. รุ่นน้ำหนักนักกีฬาหญิง

รุ่นนักเรียน (14-15) ปี	รุ่นนักเรียน (16-17) ปี	รุ่นเยาวชน (18-20) ปี	รุ่นทั่วไป (20 ปีขึ้นไป)
1. 28-30 ก.ก.	1. 36-38 ก.ก.	1. 40-43 ก.ก.	1. 41-46 ก.ก.
2. 32 ก.ก.	2. 40 ก.ก.	2. 46 ก.ก.	2. 51 ก.ก.
3. 34 ก.ก.	3. 43 ก.ก.	3. 50 ก.ก.	3. 56 ก.ก.
4. 37 ก.ก.	4. 46 ก.ก.	4. 54 ก.ก.	4. 62 ก.ก.
5. 40 ก.ก.	5. 49 ก.ก.	5. 58 ก.ก.	5. 68 ก.ก.
6. 44 ก.ก.	6. 52 ก.ก.	6. 63 ก.ก.	6. 68-75 ก.ก.
7. 48 ก.ก.	7. 56 ก.ก.	7. 68 ก.ก.	-
8. 52 ก.ก.	8. 60 ก.ก.	8. 68-75 ก.ก.	-
9. 57 ก.ก.	9. 65 ก.ก.	-	-
10. 57-62 ก.ก.	10. 65-70 ก.ก.	-	-

4. การแข่งขัน

การแข่งขันในระดับนานาชาติ ในแต่ละรุ่นอายุมีรายละเอียดดังนี้

4.1 นักเรียนอายุ 14-15 ปี

- 1) จัดการแข่งขันแบบทีมเหย้าเยือน และประเทศในภูมิภาค

4.2 นักเรียนอายุ 16-17 ปี

- 1) แข่งขันระหว่างประเทศ
- 2) Continental Championships ซึ่งจัดแข่งขันทุกปี

นักกีฬาที่มีอายุ 13 ปี และ 15 ปี ในปีที่มีการแข่งขันสามารถลงแข่งขันในรุ่นอายุ 14-15 ปี และ 16 - 17 ปีได้ ทั้งนี้ต้องมีใบรับรองแพทย์ และใบอนุญาตจากผู้ปกครอง

4.3 เยาวชนอายุ 18-20 ปี

- 1) แข่งขันระหว่างประเทศ
- 2) Continental Championships ซึ่งจัดแข่งขันทุกปี
- 3) World Championships ซึ่งจัดแข่งขันทุกปี

นักกีฬาที่มีอายุ 17 ปี ในปีที่มีการแข่งขันสามารถลงแข่งขันในรุ่นอายุ 18-20 ปี ได้ ทั้งนี้ต้องมีใบรับรองแพทย์ และใบอนุญาตจากผู้ปกครอง

4.4 รุ่นทั่วไปอายุ 20 ปีขึ้นไป

- 1) การแข่งขันระหว่างประเทศ

- 2) Continental Championships and Cups ซึ่งจัดแข่งขันทุกปี
- 3) World Championships and Cups ซึ่งจัดในปีต่อจากปีที่จัดการแข่งขันกีฬา

โอลิมปิก

- 4) Challenge matches
- 5) Masters
- 6) FILA Gala Grand Prix
- 7) Super Stars matches
- 8) Olympic Games

นักกีฬาเยาวชนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป ในปีที่จัดการแข่งขันสามารถจะแข่งขันในรุ่นทั่วไปได้

4.5 รุ่นผู้สูงอายุ อายุ 35 ปีขึ้นไป

1) จัดการแข่งขันพิเศษเฉพาะตามความเหมาะสมของรุ่นน้ำหนักและกติกากีฬาการจัดการแข่งขันที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสหพันธ์ (FILA) (กลุ่มพัฒนาและฝึกอบรม ส่วนพัฒนากีฬาสำนักการกีฬา กรมพลศึกษา. 2543: 5-7)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982: 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจ คະແນນเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขัน เป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับของแรงจูงใจที่ดีที่สุด ในการคาดเดาของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจพบเสมอ ๆ คือ ความกลัว

เออร์ลี่ (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติก และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาออลิฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีนักกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยา และแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาหญิงของมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการเล่นกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริค (Frederick. 1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของ กิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลสภาพความเป็น

จริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของเดซีและไรอัน (Deci and Ryan, 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายใน ความสามารถ และ ความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell, 1993 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอก จากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับปานกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn, 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพการศึกษาว่าสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ การให้ตอบแบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขัน กับนักกีฬา จำนวน 76 คน

ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการฝึกสอนแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองของรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอล และเออร์ไลส (Hall ;& Earles. 1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬากาการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ช่วงชี้นำและหลักการต่างๆ ที่มีเป้าหมายของการฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษา ยังพบอีกว่า ช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบที่ให้มีการแสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533: 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือด้านความรักความถนัดและความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือ รายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา

17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกทางด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานทางพลศึกษาได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบันมีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง
6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด
7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

दन्य याहम (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬาน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมการแข่งขันประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬากระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน

อนาคต และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 1 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธรักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือเขาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือเขาระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วม

การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้น โดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และ รายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้ และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียน สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี 2546 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22
2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประยุทธ แก้วสุข (2548 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน ผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.15

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 19.87 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

จากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ข้อสรุปความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ และได้แนวคิดที่จะศึกษาแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ คือ (1) ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพลานามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เลือกเล่นกีฬาบวชปล้ำของนักกีฬาบวชปล้ำในประเทศไทย จำนวน 627 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 370 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 257 คน (สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2549)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาบวชปล้ำที่เลือกเล่นกีฬาบวชปล้ำที่เป็นนักกีฬาบวชปล้ำในประเทศไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303 ; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 242 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 142 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

1. แบ่งนักกีฬาบวชปล้ำจำแนกตามจังหวัดที่มีนักกีฬาบวชปล้ำ
2. ทำการเลือกตัวอย่างนักกีฬาบวชปล้ำจากแต่ละจังหวัดโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

และเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด ดังรายละเอียดตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
จังหวัดศรีสะเกษ	30	26	56	12	10	22
จังหวัดชลบุรี	38	25	63	14	10	24
จังหวัดสุพรรณบุรี	33	28	61	13	11	24
จังหวัดอุดรธานี	11	8	19	4	3	7
จังหวัดกระบี่	17	15	32	6	6	12
จังหวัดชุมพร	29	17	46	11	7	18
จังหวัดแพร่	30	21	51	12	8	20
จังหวัดตรัง	20	11	31	8	4	12
จังหวัดเชียงใหม่	19	15	34	7	6	13
จังหวัดอุบลราชธานี	11	10	21	4	4	8
จังหวัดสมุทรสาคร	15	12	27	6	4	10
จังหวัดยะลา	26	12	38	10	5	15
จังหวัดสุโขทัย	16	10	26	6	4	10
จังหวัดน่าน	10	8	18	4	3	7
จังหวัดพิษณุโลก	12	7	19	4	3	7
กรุงเทพมหานคร	53	32	85	21	12	33
รวม	370	257	627	142	100	242

ที่มา : สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ปริญญา ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย มี 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 1) ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
 - 2) ด้านสุขภาพและพลานามัย
 - 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์
 - 4) ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย มีค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จากค่าคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน ดังนี้

มากที่สุด	4.51 – 5.00
มาก	3.51 – 4.50
ปานกลาง	2.51 – 3.50
น้อย	1.51 – 2.50
น้อยที่สุด	1.00 – 1.50

2. แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

(Open Ended)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา เพื่อหาทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามกับนักกีฬา มวยปล้ำ และผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยการแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 3.1 ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
 - 3.2 ด้านสุขภาพและพลานามัย
 - 3.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์
 - 3.4 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาปรึกษา ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาทั้งฉบับ
6. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬามวยปล้ำที่เป็นนักกีฬามวยปล้ำ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬามวยปล้ำที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91
8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงนายกสมาคม กีฬามวยปล้ำ 16 จังหวัด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดย หาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำ ในประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบ สมมุติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ระหว่างระดับอายุ ต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว โดยใช้ (One – Way Analysis of Variance) หรือทดสอบแบบเอฟ (F-test) เพื่อ ทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ถ้าพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความ แตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)
5. นำข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมา วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบที (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบเอฟ (F-test)
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

- นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบวชปล้ำของนักกีฬาบวชปล้ำในประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t- test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ระหว่างระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยใช้ (One – Way Analysis of Variance) หรือทดสอบแบบเอฟ (F- test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ถ้าพบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

5. นำข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตาราง 2 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 242)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	142	58.68
หญิง	100	41.32
รวม	242	100.00
ระดับอายุ		
ต่ำกว่า 12 ปี	35	14.46
12 – 18 ปี	143	59.09
สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป	64	26.45
รวม	242	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 242 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 58.65 เพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32 ระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.46 ระดับอายุ 12 – 18 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 ระดับอายุ สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.45

ตอนที่ 2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยแต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบ ตามตัวแปรเพศ และระดับอายุ

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 242)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. สนใจกีฬามวยปล้ำ	4.12	0.85	มาก
2. ชอบเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.93	0.91	มาก
3. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	3.64	0.89	มาก
4. ถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ	3.55	0.96	มาก
5. เล่นกีฬามวยปล้ำได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ	3.80	1.02	มาก
6. ชอบการต่อสู้ตามแบบของกีฬามวยปล้ำ	3.98	0.95	มาก
7. ชอบเกมการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.95	0.90	มาก
8. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬามวยปล้ำ	3.94	1.05	มาก
9. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬามวยปล้ำ	4.00	0.94	มาก
10. ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	3.90	1.03	มาก
11. อยากรู้ อยากลองกีฬามวยปล้ำ	4.05	0.86	มาก
12. ต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.01	0.96	มาก
13. เป็นกีฬาการต่อสู้แบบสากลที่น่าสนใจ	4.08	0.84	มาก
รวม	3.92	0.58	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทางด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพลานามัย (n = 242)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี	4.42	0.73	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น	3.96	0.84	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรมที่ทำหาย	4.07	0.86	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี	4.37	0.80	มาก
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีขึ้น	4.39	0.73	มาก
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	4.20	0.83	มาก
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	4.39	0.74	มาก
8. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย	4.23	0.76	มาก
9. ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	3.88	0.99	มาก
10. ต้องการมีทักษะที่ใช้ในการป้องกันตัวเองได้	4.24	0.87	มาก
11. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.15	0.84	มาก
12. ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง	4.17	0.89	มาก
รวม	4.21	0.54	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬา มวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพลานามัย โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 242)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.76	0.90	มาก
2. มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนพิเศษจากการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.74	0.92	มาก
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา	3.94	0.97	มาก
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยปล้ำ	3.84	0.99	มาก
5. มีโอกาสได้รับรายได้จากการเป็นผู้ฝึกสอน	3.70	1.02	มาก
6. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนมวยปล้ำ	3.63	1.07	มาก
7. ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.19	0.89	มาก
8. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	4.04	0.87	มาก
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.97	0.97	มาก
10. ต้องการได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ	3.78	0.99	มาก
11. มีโอกาสบรรจุเข้าเป็นราชการในหน่วยงานที่สนับสนุน	3.83	1.04	มาก
รวม	3.85	0.63	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า (n = 242)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.11	0.81	มาก
2. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	3.83	1.06	มาก
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูล	4.21	0.92	มาก
4. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.03	0.95	มาก
5. ต้องการได้รับค่ายกย่องชมเชย	3.93	0.94	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำในอนาคต	3.80	1.07	มาก
7. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	4.10	0.93	มาก
8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.21	0.88	มาก
9. ต้องการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.14	0.95	มาก
10. มีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติ	4.05	0.93	มาก
11. มีโอกาสได้รับการพิจารณาขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.86	0.98	มาก
รวม	4.02	0.67	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ จำแนกตามเพศ (n = 242)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 142)			(n = 100)		
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. สนใจกีฬามวยปล้ำ	4.21	0.82	มาก	3.99	0.88	มาก
2. ชอบเล่นกีฬามวยปล้ำ	4.04	0.91	มาก	3.78	0.88	มาก
3. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	3.70	0.94	มาก	3.57	0.81	มาก
4. ถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ	3.63	1.00	มาก	3.44	0.90	ปานกลาง
5. เล่นกีฬามวยปล้ำได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ	3.87	1.04	มาก	3.71	0.99	มาก
6. ชอบการต่อสู้ตามแบบของกีฬามวยปล้ำ	4.06	0.95	มาก	3.85	0.95	มาก
7. ชอบเกมการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.96	0.90	มาก	3.92	0.90	มาก
8. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬามวยปล้ำ	4.05	1.00	มาก	3.78	1.10	มาก
9. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬามวยปล้ำ	4.06	0.92	มาก	3.91	0.96	มาก
10. ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	3.95	0.98	มาก	3.84	1.09	มาก
11. อยากรู้อยากลองกีฬามวยปล้ำ	4.11	0.91	มาก	3.95	0.78	มาก
12. ต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.16	0.89	มาก	3.80	1.02	มาก
13. เป็นกีฬาการต่อสู้แบบสากลที่น่าสนใจ	4.13	0.82	มาก	4.01	0.87	มาก
รวม	4.00	0.57	มาก	3.81	0.60	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมเพศชายเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.57) และเพศหญิงเท่ากับ 3.81 (S.D. = 0.60)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 3. ความถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพละนามัย จำแนกตามเพศ (n = 242)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 142)			(n = 100)		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี	4.42	0.74	มาก	4.43	0.71	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น	4.00	0.86	มาก	3.91	0.82	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรมที่ทำหาย	4.03	0.86	มาก	4.12	0.87	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกต้องวิธี	4.37	0.77	มาก	4.37	0.85	มาก
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีขึ้น	4.40	0.68	มาก	4.38	0.80	มาก
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	4.20	0.80	มาก	4.19	0.87	มาก
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรง อยู่เสมอ	4.44	0.72	มาก	4.32	0.76	มาก
8. เป็นกีฬานิเทศหนึ่งในการออกกำลังกาย	4.23	0.70	มาก	4.22	0.84	มาก
9. ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	3.95	0.98	มาก	3.79	1.01	มาก
10. ต้องการมีทักษะที่ใช้ในการป้องกันตัวเองได้	4.25	0.88	มาก	4.24	0.85	มาก
11. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.17	0.82	มาก	4.12	0.87	มาก
12. ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง	4.17	0.90	มาก	4.16	0.87	มาก
รวม	4.22	0.54	มาก	4.19	0.55	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพละนามัย โดยรวมเพศชาย เท่ากับ 4.22 (S.D. = 0.54) และเพศหญิงเท่ากับ 4.19 (S.D. = 0.55)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ (n = 242)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 142)			(n = 100)		
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.82	0.89	มาก	3.66	0.91	มาก
2. มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนพิเศษจากการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.80	0.94	มาก	3.65	0.89	มาก
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา	3.92	0.93	มาก	3.96	1.03	มาก
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยปล้ำ	3.89	1.01	มาก	3.77	0.96	ปานกลาง
5. มีโอกาสได้รับรายได้จากการเป็นผู้ฝึกสอน	3.81	1.01	มาก	3.54	1.01	มาก
6. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนมวยปล้ำ	3.67	1.13	มาก	3.57	0.98	มาก
7. ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.20	0.94	มาก	4.18	0.82	มาก
8. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	4.08	0.89	มาก	3.98	0.84	มาก
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.98	1.01	มาก	3.93	0.91	มาก
10. ต้องการได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ	3.82	1.01	มาก	3.71	0.98	มาก
11. มีโอกาสบรรจุเข้าเป็นราชการในหน่วยงานที่สนับสนุน	3.85	1.10	มาก	3.80	0.95	มาก
รวม	3.90	0.66	มาก	3.80	0.59	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมเพศชายเท่ากับ 3.90 (S.D. = 0.66) และเพศหญิงเท่ากับ 4.19 (S.D. = 0.55)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า จำแนกตามเพศ (n = 242)

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 142)			(n = 100)		
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.12	0.83	มาก	4.10	0.80	มาก
2. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	3.86	1.10	มาก	3.78	1.00	มาก
3. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	4.24	0.88	มาก	4.17	0.96	มาก
4. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.04	0.94	มาก	4.01	0.97	มาก
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.96	0.96	มาก	3.87	0.91	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำในอนาคต	3.85	1.08	มาก	3.72	1.05	มาก
7. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	4.11	0.97	มาก	4.10	0.87	มาก
8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.25	0.88	มาก	4.15	0.88	มาก
9. ต้องการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.20	0.90	มาก	4.06	1.00	มาก
10. มีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติ	4.06	0.94	มาก	4.04	0.91	มาก
11. มีโอกาสได้รับการพิจารณาขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.86	0.99	มาก	3.85	0.96	มาก
รวม	4.05	0.70	มาก	3.99	0.61	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า โดยรวมเพศชายเท่ากับ 4.05 (S.D.= 0.70) และเพศหญิงเท่ากับ 3.99 (S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

รายการ	ชาย (n = 142)		หญิง (n = 100)		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.00	0.57	3.81		
ด้านสุขภาพและพลานามัย	4.22	0.54	4.19	0.55	0.45	.653
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.90	0.66	3.80	0.59	1.22	.224
ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า	4.05	0.70	3.99	0.61	0.74	.461
รวม	4.04	0.53	3.95	0.45	1.47	.142

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่าแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำ ในประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ จำแนกตามระดับอายุ (n = 242)

รายการ	ต่ำกว่า 12 ปี			12 – 18 ปี			สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป		
	(n = 35)			(n = 143)			(n = 64)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สนใจกีฬามวยปล้ำ	4.09	0.78	มาก	4.14	0.82	มาก	4.09	0.95	มาก
2. ชอบเล่นกีฬามวยปล้ำ	4.11	0.83	มาก	3.90	0.92	มาก	3.92	0.93	มาก
3. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	3.91	0.70	มาก	3.59	0.84	มาก	3.63	1.05	มาก
4. ถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ	3.89	0.99	มาก	3.41	0.87	ปานกลาง	3.70	1.09	มาก
5. เล่นกีฬามวยปล้ำได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ	3.83	0.92	มาก	3.72	1.00	มาก	3.97	1.10	มาก
6. ชอบการต่อสู้ตามแบบของกีฬามวยปล้ำ	3.86	0.97	มาก	3.94	0.97	มาก	4.13	0.88	มาก
7. ชอบเกมการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.91	0.89	มาก	3.91	0.86	มาก	4.05	0.98	มาก
8. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬามวยปล้ำ	3.69	1.13	มาก	4.01	1.00	มาก	3.92	1.10	มาก
9. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.80	0.99	มาก	3.97	0.91	มาก	4.16	0.96	มาก
10. ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	3.89	1.21	มาก	3.91	0.95	มาก	3.91	1.11	มาก
11. อยากรู้อยากลองกีฬามวยปล้ำ	3.80	0.83	มาก	4.17	0.78	มาก	3.89	0.99	มาก
12. ต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.94	0.76	มาก	4.09	0.89	มาก	3.88	1.18	มาก
13. เป็นกีฬาการต่อสู้แบบสากลที่น่าสนใจ	3.97	0.86	มาก	4.06	0.77	มาก	4.20	0.98	มาก
รวม	3.90	0.54	มาก	3.91	0.59	มาก	3.96	0.60	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 3.90 (S.D.= 0.54) อายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 3.91 (S.D.= 0.59) และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 3.96 (S.D.= 0.60)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 4. ความถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ อายุ 12 – 18 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพละนามัย จำแนกตามระดับอายุ (n = 242)

รายการ	ต่ำกว่า 12 ปี (n = 35)			12 – 18 ปี (n = 143)			สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป (n = 64)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี	4.46	0.74	มาก	4.48	0.63	มาก	4.28	0.90	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน จากการเล่น	4.06	0.68	มาก	3.92	0.81	มาก	4.02	0.98	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรม ที่ท้าทาย	4.34	0.73	มาก	4.03	0.82	มาก	3.98	1.00	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี	4.46	0.78	มาก	4.33	0.74	มาก	4.42	0.94	มาก
5. ต้องการพัฒนสมรรถภาพทางร่างกาย ให้ดีขึ้น	4.34	0.80	มาก	4.42	0.67	มาก	4.36	0.84	มาก
6. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	4.17	0.82	มาก	4.12	0.84	มาก	4.39	0.79	มาก
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ แข็งแรงอยู่เสมอ	4.29	0.83	มาก	4.43	0.72	มาก	4.38	0.75	มาก
8. เป็นกีฬานิดหนึ่งในการออกกำลังกาย	4.13	0.87	มาก	4.14	0.76	มาก	4.38	0.68	มาก
9. ต้องการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่สวยงาม	4.11	0.93	มาก	3.87	1.01	มาก	3.78	0.98	มาก
10. ต้องการมีทักษะที่ใช้ในการป้องกัน ตัวเองได้	4.31	0.93	มาก	4.24	0.80	มาก	4.22	0.97	มาก
11. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.11	0.90	มาก	4.13	0.82	มาก	4.22	0.86	มาก
12. ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง	4.00	1.03	มาก	4.29	0.77	มาก	3.98	1.00	มาก
รวม	4.25	0.60	มาก	4.20	0.51	มาก	4.20	0.58	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านสุขภาพและพละนามัยโดยรวมอายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 4.25 (S.D.= 0.60) อายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 4.20 (S.D.= 0.51) และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 4.20 (S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 14 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามระดับอายุ (n = 242)

รายการ	ต่ำกว่า 12 ปี (n = 35)			12 – 18 ปี (n = 143)			สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป (n = 64)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.94	0.91	มาก	3.77	0.84	มาก	3.63	1.02	มาก
2. มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนพิเศษจากการเล่นกีฬามวยปล้ำ	3.77	1.09	มาก	3.79	0.83	มาก	3.61	1.02	มาก
3. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา	3.77	1.03	มาก	4.01	0.90	มาก	3.86	1.10	มาก
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยปล้ำ	3.91	0.98	มาก	3.85	0.97	มาก	3.78	1.06	มาก
5. มีโอกาสได้รับรายได้จากการเป็นผู้ฝึกสอน	3.77	1.00	มาก	3.69	0.95	มาก	3.67	1.17	มาก
6. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนมวยปล้ำ	4.06	0.87	มาก	3.45	1.10	ปานกลาง	3.80	0.99	มาก
7. ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.11	0.87	มาก	4.22	0.88	มาก	4.17	0.95	มาก
8. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	4.00	1.03	มาก	4.04	0.78	มาก	4.05	0.98	มาก
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.94	1.03	มาก	3.97	0.93	มาก	3.95	1.05	มาก
10. ต้องการได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ	3.71	1.02	มาก	3.74	0.96	มาก	3.89	1.06	มาก
11. มีโอกาสบรรจุเข้าเป็นราชการในหน่วยงานที่สนับสนุน	3.77	0.94	มาก	3.91	1.01	มาก	3.69	1.15	มาก
รวม	3.89	0.65	มาก	3.86	0.59	มาก	3.83	0.71	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ย ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 3.90 (S.D.= 0.54) อายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 3.91 (S.D.= 0.59) และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 3.96 (S.D.= 0.60)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬามวยปล้ำ อายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 6. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนมวยปล้ำ กลุ่มอายุ 12 – 18 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของ นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า จำแนกตามระดับอายุ (n = 242)

รายการ	ต่ำกว่า 12 ปี			12 – 18 ปี			สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป		
	(n = 35)			(n = 143)			(n = 64)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.ต้องการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ๆ	3.97	0.98	มาก	4.17	0.75	มาก	4.05	0.84	มาก
2.มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	4.00	0.91	มาก	3.80	1.10	มาก	3.80	1.04	มาก
3.ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	4.06	1.06	มาก	4.28	0.85	มาก	4.14	0.97	มาก
4.มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.11	0.99	มาก	3.95	0.94	มาก	4.16	0.95	มาก
5.ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	4.03	0.95	มาก	3.89	0.94	มาก	3.95	0.95	มาก
6.มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ ในอนาคต	4.06	0.84	มาก	3.65	1.08	มาก	3.98	1.11	มาก
7.มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	4.06	0.84	มาก	4.14	0.89	มาก	4.05	1.05	มาก
8.ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.17	0.86	มาก	4.26	0.78	มาก	4.13	1.08	มาก
9.ต้องการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.17	1.10	มาก	4.18	0.86	มาก	4.03	1.04	มาก
10.มีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติ	4.06	0.97	มาก	4.03	0.94	มาก	4.09	0.89	มาก
11.มีโอกาสได้รับการพิจารณาขึ้นจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.03	0.95	มาก	3.86	0.93	มาก	3.75	1.08	มาก
รวม	4.06	0.68	มาก	4.02	0.66	มาก	4.01	0.68	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า โดยรวมอายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 3.90 (S.D.= 0.54) กลุ่มอายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 3.91 (S.D.= 0.59) และกลุ่มอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 3.96 (S.D.= 0.60)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 16 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามระดับอายุ

รายการ	ต่ำกว่า 12 ปี		12 – 18 ปี		สูงกว่า 18 ปีขึ้นไป	
	(n = 35)		(n = 143)		(n = 64)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	3.90	0.54	3.91	0.59	3.96	0.60
ด้านสุขภาพและพละนาามัย	4.25	0.60	4.20	0.51	4.20	0.58
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.89	0.65	3.86	0.59	3.83	0.71
ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า	4.06	0.68	4.02	0.66	4.01	0.68
รวม	4.02	0.53	4.00	0.49	4.00	0.51

จากตาราง 16 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย โดยรวม อายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 4.02 (S.D. = 0.53) อายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49) และ อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.51)

แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า อายุต่ำกว่า 12 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 4.25 3.89 และ 4.06 ตามลำดับ อายุ 12 – 18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 4.20 3.86 และ 4.02 ตามลำดับ และ อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 4.20 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา มวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.12	0.06	0.18	0.837
	ภายในกลุ่ม	239	82.26	0.34		
2. ด้านสุขภาพและพละนาามัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.07	0.04	0.12	0.889
	ภายในกลุ่ม	239	71.15	0.30		
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.09	0.05	0.11	0.892
	ภายในกลุ่ม	239	95.54	0.40		
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	2	0.07	0.04	0.08	0.923
	ภายในกลุ่ม	239	106.76	0.45		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.02	0.01	0.05	0.953
	ภายในกลุ่ม	239	59.26	0.25		

จากตาราง 17 แสดงว่าแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ที่ระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

นักกีฬามวยปล้ำได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

อยากให้มีการสาธิตกีฬามวยปล้ำในการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ บ้าง

2. ด้านสุขภาพและพลานามัย

ควรมีการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารต้องห้าม

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสนับสนุนสวัสดิการต่าง ๆ ของนักกีฬาที่ได้สร้างชื่อเสียงต่อประเทศชาติ

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้า

ควรมีการถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬามวยปล้ำให้มากขึ้น และควรมีทุนการศึกษาสำหรับนักกีฬาที่เรียนในระดับที่สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำแนกตามเพศ และระดับอายุในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักกีฬาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำแตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่มีระดับอายุต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย จำนวน 627 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 370 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 257 คน (สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303 ; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 142 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากงานวิจัย ปรีक्षा ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย มี 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาฏย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
2. แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาฏย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ระหว่างระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยใช้ (One – Way Analysis of Variance) หรือทดสอบแบบเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ถ้าพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)
5. นำข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ทั้งหมด 242 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 58.65 เพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32 เมื่อพิจารณาตามระดับอายุพบว่า อายุต่ำกว่า 12 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.46 ระดับอายุ 12 – 18 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 ระดับอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.45

2. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

2.1 ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58

2.2 ด้านสุขภาพและพละนาามัย โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54

2.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63

2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า โดยรวมมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67

3. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย แยกตามตัวแปร

3.1 แยกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย โดยรวม เพศชาย เท่ากับ 4.04 (S.D. = 0.53) และเพศหญิง เท่ากับ 3.95 (S.D. = 0.45) แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.22, 3.90 และ 4.05 ตามลำดับ และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 4.19, 3.80 และ 3.99 ตามลำดับ

3.2 แยกตามระดับอายุ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย โดยรวม อายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับ 4.02 (S.D. = 0.53) อายุ 12 – 18 ปี เท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49) และ อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป เท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.51) แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า อายุต่ำกว่า 12 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90, 4.25, 3.89 และ 4.06 ตามลำดับ อายุ 12 – 18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.91, 4.20, 3.86 และ 4.02 ตามลำดับ และ อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.20, 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำใน ประเทศไทย

4.1 นักกีฬามวยปล้ำที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักกีฬามวยปล้ำที่มีระดับอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย นักกีฬาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ความสนใจกีฬามวยปล้ำ นั้นแสดงว่านักกีฬามวยปล้ำส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีความสนใจในกีฬามวยปล้ำ ซึ่งเป็นกีฬาต่อสู้ที่น่าสนใจ อยากรู้ อยากลอง ชอบความท้าทายกีฬามวยปล้ำจึงเลือกเล่น อาจเป็นเพราะเมื่อคนเรารักและสนใจในสิ่งนั้น ๆ เราจะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมาได้ดี ตรงกับคำกล่าวของ ฮารี พันธุ์มณี (2534: 192 – 196) ที่ว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก การที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้สิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ และสอดคล้องกับ สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมาก ส่วนนักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำที่แตกต่างกัน นั้นอาจเป็นเพราะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของคนไทยที่ผู้ชายชอบและสนใจการต่อสู้ โลดเผน มีการปะทะที่มีโอกาสจะมีโอกาสแสดงถึงความแข็งแรง ส่วนผู้หญิงตามวัฒนธรรมไทย ต้องเป็นแม่บ้าน แม่เรือน ดูแลเรื่องอาหารการกินของครอบครัว การทำอาหารแบบไทย ๆ การเย็บปักถักร้อย ทอผ้าไหม ร้อยดอกไม้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เรียบริยมนุ่มนวล ตรงกับคำกล่าว พิระพงศ์ บุญศิริ

(2536 : 65) ที่ว่า แรงจูงใจด้านสังคมเกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับ อิทธิพลมาจาก บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี

2. ด้านสุขภาพและพละนาามัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย นักกีฬาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ทำให้สมรรถภาพร่างกายดีขึ้น แสดงว่านักกีฬามวยปล้ำส่วนใหญ่ในประเทศไทยต้องการมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จึงทำให้นักกีฬามวยปล้ำเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ หรืออาจเป็นเพราะว่านักกีฬาต้องการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะพัฒนาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์ สร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง และมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี การทำงานระบบไหลเวียนโลหิต การเคลื่อนไหวของร่างกาย คล่องแคล่วว่องไว พร้อมทั้งมีประสิทธิภาพ ตรงคำกล่าว สุขชา จันทรโสม (2527 : 101 – 102) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจทางสรีรวิทยาเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน และปราศจากโรค ระดับความต้องการทางสรีระสามารถวัดได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของผู้ปฏิบัติ คือ จากความถี่ของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง และสอดคล้องกับ ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ด้านสุขภาพและพละนาามัย อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย นักกีฬาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นั้นแสดงว่านักกีฬามวยปล้ำส่วนใหญ่ต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อที่จะพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่ตนเองชื่นชอบและใฝ่ฝัน เพราะว่าการศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษาถ้าเป็นนักกีฬา อาจจะมีสวัสดิการจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าทำงาน และมีโอกาสบรรจุเข้าเป็นข้าราชการในหน่วยงานที่สนับสนุน ตรงคำกล่าว พิระพงค์ บุญศิริ (2536 : 65) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจด้านสังคมเกิดจากการเรียนรู้ด้วยการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่ได้รับอิทธิพลมาจาก บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานทางสังคม ชื่อเสียงเกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนาน และพักผ่อนกับหมู่คณะ และ

สอดคล้องกับ ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อหญิง ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย นักกีฬาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ แสดงว่านักกีฬามวยปล้ำส่วนใหญ่ต้องการเป็นตัวแทนทีมชาติเพื่อที่จะได้เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเพราะปัจจุบันนี้ประเทศชาติขาดนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันระดับโลก ดังนั้นเมื่อมีโอกาสนักกีฬาที่เป็นตัวแทนทีมชาติก็ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ ต้องการเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ตรงคำกล่าวของชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 – 53) ที่กล่าวถึงความปรารถนาที่จะเอาชนะ นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้นักกีฬาต้องฝึกหนักนั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือสิ่งที่ทำให้สังคมได้เห็นความเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสถานภาพทางสังคมที่ดีขึ้น นับว่าแรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และสอดคล้องกับ ดนัย ยาหอม (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาว่ายน้ำหญิงระดับทีมชาติและระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬามวยปล้ำ
2. ควรจัดกีฬามวยปล้ำลงในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ควรจัดอบรมสำหรับนักกีฬามวยปล้ำทั่วประเทศเกี่ยวกับเทคนิค และเทคนิคใหม่ ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการแรงจูงใจของนักกีฬามวยปล้ำในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์
2. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดแข่งขันกีฬามวยปล้ำ
3. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬามวยปล้ำตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักงานการกีฬา กรมพลศึกษา. (2543).
กติกามวยปล้ำ.
- กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักงานการกีฬา กรมพลศึกษา. (2543).
คู่มือการฝึกกีฬามวยปล้ำขั้นพื้นฐาน.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยาทอม. (2538). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประยุทธ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขต
พื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2530). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พนมไพร ชัยยงค์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.
สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชัย ติวงาม. (2533). *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพ็ชรขอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอน
และพลศึกษา. *วารสารจิตวิทยาการกีฬา*. 2534 (28) : 11–12.
- สมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2549). *กติกามวยปล้ำ ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ :
สมาคมฯ.
- สุชา จันทรเอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธรักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมาคม
อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ:
ไทยมิตรการพิมพ์.
- อารี พันธมณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Amorase, Tony ; & Horn, Thelma S. (1995). A Season – Long Examination of Intrinsic
Motivation In First Year College Athletes: Relationships with Coaching
Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSA
Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers.Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences
between Team and Individual Sport Participants. *Dissertation Abstracts*.
MA : Stephen F Austin State University.
- Frederick, Christina m. (1991). An Investigation of The Relationships Among
Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological
Outcomes in The Domain of Physical Activity. *Dissertation Abstracts*.
Ph.D : The University of Rochester.

- Hall, Koward K. ; & Mark Earles. (1995). Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. p.3842.
- White, Matha Lillian. (1990). A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. University of Georgia.
- Willis, joe D ; & others. (1982). The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness. ERIC 1982 ED217021.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยและข้อเสนอแนะ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 1) ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
 - 2) ด้านสุขภาพและพลานามัย
 - 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์
 - 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า
2. แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open

Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

.....

(นางสาวจิตรัตตา รัตนวิวัฒน์)

ผู้วิจัย: นิสิตปริญญาโท คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. ระดับอายุขณะที่ท่านเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ
 - 2.1 อายุต่ำกว่า 12 ปี
 - 2.2 อายุ 12 – 18 ปี
 - 2.3 อายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องหมายเลขที่ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำมากที่สุดโดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

- 5 หมายความว่า ท่านเห็นว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มากที่สุด
- 4 หมายความว่า ท่านเห็นว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มาก
- 3 หมายความว่า ท่านเห็นว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้ปานกลาง
- 2 หมายความว่า ท่านเห็นว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อย
- 1 หมายความว่า ท่านเห็นว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ข้อที่ 0

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	เป็นกีฬาที่แสดงถึงความแข็งแรง	☒	☐	☐	☐	☐

แสดงว่าท่านสนใจเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำเพราะท่านมีความเห็นว่ากีฬามวยปล้ำเป็นกีฬาที่แสดงถึงความแข็งแรงอยู่ในระดับมากที่สุด

1. แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	สนใจกีฬามวยปล้ำ					
2.	ชอบเล่นกีฬามวยปล้ำ					
3.	เป็นกีฬาที่เล่นง่าย					
4.	ถนัดในทักษะของกีฬามวยปล้ำ					
5.	เล่นกีฬามวยปล้ำได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ					
6.	ชอบการต่อสู้ตามแบบของกีฬามวยปล้ำ					
7.	ชอบเกมการเล่นกีฬามวยปล้ำ					
8.	อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬามวยปล้ำ					
9.	ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬามวยปล้ำ					
10.	ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					
11.	อยากรู้ อยากลองกีฬามวยปล้ำ					
12.	ต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
13.	เป็นกีฬาการต่อสู้แบบสากลที่น่าสนใจ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

.....

.....

.....

.....

2. แรงจูงใจด้านสุขภาพและพละนามาย

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี					
2.	ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น					
3.	ต้องการออกกำลังกายในกิจกรรมที่ทำหาย					
4.	ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกต้อง					
5.	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีขึ้น					
6.	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง					
7.	ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ					
8.	เป็นกีฬาชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย					
9.	ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม					
10.	ต้องการมีทักษะที่ใช้ในการป้องกันตัวเองได้					
11.	ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ					
12.	ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจด้านสุขภาพและพละนามาย

.....

.....

.....

.....

3. แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2.	มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนพิเศษจากการเล่นกีฬาสมัครเล่น					
3.	มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโควตานักกีฬา					
4.	ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาสมัครเล่น					
5.	มีโอกาสได้รับรายได้จากการเป็นผู้ฝึกสอน					
6.	ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนสมัครเล่น					
7.	ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
8.	ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
9.	มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา					
10.	ต้องการได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันกีฬามสมัครเล่น					
11.	มีโอกาสบรรจุเข้าเป็นราชการในหน่วยงานที่สนับสนุน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

.....

.....

.....

.....

4. แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ต้องการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ๆ					
2.	มีโอกาสดำเนินทางไปต่างประเทศ					
3.	ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูล					
4.	มีโอกาสดำเนินงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น					
5.	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
6.	มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาสมัครเล่นในอนาคต					
7.	มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง					
8.	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย					
9.	ต้องการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
10.	มีโอกาสดำเนินการแข่งชันระดับชาติ					
11.	มีโอกาสดำเนินการพิจารณาขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					

แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้า

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิงสรรค์ สุฉันทบุตร
ประธานเทคนิคสมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแหลมฉบังอินเตอร์เนชั่นแนล
2. ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
วุฒิการศึกษา ค.ด.
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายวณิช นิรัชทรานนท์
วุฒิการศึกษา กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
ครู คศ. 4 (ครูเชี่ยวชาญ) คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
4. นางจุไรรัตน์ สมสุข
วุฒิการศึกษา กศ.ม. (พลศึกษา)
ครู คศ. 4 (ครูเชี่ยวชาญ) คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
5. นายสัมพันธ์ พันธิโยธี
วุฒิการศึกษา กศ.บ. (พลศึกษา)
ครู (ครูชำนาญการพิเศษ) คณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวจิตร์รัตดา รัตนวิวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	21 ตุลาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอทาบเชิง จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9 หมู่ 7 บ้านโพธิ์ทอง ตำบลตะเคียน อำเภอทาบเชิง จังหวัดสุรินทร์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี 380 ถ. อุดร-หนองบัวลำภู ต. หมากร้าง อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านตะเคียน จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทาบเชิงวิทยา จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.กศ.สูง) วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2545	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ) วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ